

Dijete i igra

Pavičić, Petra

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University North / Sveučilište Sjever**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:122:144534>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-18**

Repository / Repozitorij:

[University North Digital Repository](#)

Sveučilište Sjever

Završni rad br. 1384/SS/2020

Dijete i igra

Petra Pavičić, 1872/336

Sveučilište Sjever

Odjel za sestrinstvo

Završni rad br. 1384/SS/2020

Dijete i igra

Student

Petra Pavičić, 1872/336

Mentor

dr.sc. Ivana Živoder

Varaždin, listopad 2020.godine

Prijava završnog rada

Definiranje teme završnog rada i povjerenstva

ODJEL	Odjel za sestrinstvo		
STUDIJ	preddiplomski studij Sestrinstva		
PRISTUPNIK	Petra Pavičić	MATIČNI BROJ	1872/336
DATUM	01.10.2020.	KOLEGIJ	Zdravstvena njega djeteta
NASLOV RADA	Dijete i igra		
NASLOV RADA NA ENGL. JEZIKU	Child and play		
MENTOR	dr.sc. Ivana Živoder	ZVANJE	Viši predavač
ČLANOVI POVJERENSTVA	1. Andreja Bogdan, prof., predsjednik		
	2. dr.sc. Ivana Živoder, mentor		
	3. Mirjana Kolarek Karakaš, dr.med., član		
	4. dr.sc. Irena Canjuga, zamjenski član		
	5.		

Zadatak završnog rada

BROJ	1384/SS/2020
OPIS	

Igre se sve više pridodaje pažnje u populaciji. Mnogi teoretičari i znanstvenici su shvatili važnost igre i kroz svoje teorije njezinu važnost su i zabilježili. Roditelji koji nisu dovoljno educirani o važnosti igre, koji nisu omoguili djetetu vrijeme za igru, posljedice utječu na njegov normalan razvoj. Shodno tome, tijekom izrade završnog rada bit će provedeno istraživanje s ciljem prikupljanja podataka o stavovima roditelja o važnosti igre, njihovoj educiranosti te koje sve na igru važne za razvoj djeteta poznaju. Medicinske sestre imaju značajnu ulogu u ovom području. Kroz edukaciju one mogu doprinijeti u zajednici, proširiti znanje i svijest roditeljima kao i ostaloj populaciji o važnosti igre za djetetov normalan razvoj.

U ovom završnom radu će se:

- opisati na koje igre s djetetom,
- objasniti važnost igre u razvoju djeteta
- provesti istraživanje o stavovima populacije o igri
- prikazati rezultati istraživanja

ZADATAK URUČEN

POTPIS MENTORA

I. Živoder

Predgovor

Želim se zahvaliti mentorici dr.sc. Ivani Živoder što mi je pomagala, bila uvijek dostupna tijekom pisanja završnog rada. Također se zahvaljujem svojoj obitelji jer bez njih i njihove podrške ništa od ovog ne bi bilo moguće. Veselim se novoj stranici života koja mi se pružila nakon ovog fakulteta i nadam se uspješnom obavljanju ovog humanog poziva.

Sažetak

Mozak je centar cjelokupnog ljudskog djelovanja i kao takvog ga trebamo promatrati kroz sve stadije djetetovog razvoja. Njegova specifičnost je da se razvija postupno od područja koja su zadužena za najosnovnije radnje, zaključno s područjima mozga koja upravljaju najznačajnijim mentalnim funkcijama. Stručnjaci se slažu da je igra aktivnost pretežno vezana za djetinjstvo te smatraju da je povezana s procesom evolucije, u svrhu smanjenja biološke određenosti i ograničenosti organizma te da se tako stvaraju oblici ponašanja koji su nužni za opstanak. Djeca se prema tome, kao sredstvom koje njihov mozak potiče na razvoj, služe igrom. Ona je za njih način učenja, a kako se kroz igru razvija dijete tako se paralelno razvija i igra kao posljedica djetetovog razvoja. U igri djeca aktivno angažiraju sve svoje mogućnosti i sa sigurnošću pronalaze one igre koje potiču njihov psihički i tjelesni razvoj. Svijest roditelja o važnosti igre kroz generacije je sve veća. Sve više pažnje se pridaje igranju te se više ne smatra samo vrstom zabave kod djece, već se uočava koliko igra pomaže djetetu u njegovom razvoju i svladavanju vještina koje su mu potrebne kroz čitav život.

Tijekom izrade rada provedeno je istraživanje s ciljem dobivanja uvida u percepciju mišljenja i stavova roditelja o igri, kako igra utječe na njih i njihovo dijete, te koliko su upoznati s činjenicama što sve igra predstavlja i koliko pridonosi razvoju svakog djeteta. Istraživanje je provedeno u razdoblju od 20.09.2020 do 28.09.2020 i u njemu je sudjelovalo ukupno 269 sudionika. Rezultati su pokazali da je najveći postotak roditelja dobro informiran, odnosno znaju koliko je igra važna za razvoj njihovog djeteta, ali postoji i dalje određen broj roditelja koji toga nisu svjesni. Zato edukaciju roditelja o važnosti igre kontinuirano treba poticati, a u tome svoj doprinos daje i medicinska sestra kao jedna od sudionica u radu s roditeljima i djecom.

Ključne riječi: igra, razvoj, edukacija, učenje

Summary

The brain is the center of all human activity, and as such, we need to look at it through all stages of a child's development. Its specificity is that it develops gradually from the areas in charge of the essential actions, concluding with the brain's areas that manage the most important mental functions. Experts agree that play is predominantly related to childhood and believes that it is associated with evolution to reduce the biological specificity and limitations of the organism and thus create forms of behavior necessary for survival. Children, therefore, use play as a means of stimulating their brains to develop. It is a way of learning, and as the child grows through play, he develops and plays in parallel as a consequence of the child's development. In the game, children actively engage all their abilities and find those games that encourage their mental and physical development. Parents' awareness of the importance of play through generations is growing. More and more attention is paid to play, and it is no longer considered just a kind of fun for children, but it is noticed how much play helps the child in his development and mastering the skills he needs throughout life. During the paper's preparation, research was conducted to gain insight into the perception of parents' opinions and attitudes about play, how play affects them and their child, and how much they are aware of what play represents and contributes to each child's development. The research was conducted in the period from 20.09.2020 to 28.09.2020, and a total of 269 participants participated. The results showed that the largest percentage of parents are well informed, they know how important play is for their child's development, but several parents are not aware of it. Therefore, educating parents about the importance of play should be continuously encouraged, and the nurse gives her contribution as one of the participants in working with parents and children.

Keywords: game, development, education, learning

Sadržaj

1.	Uvod.....	1
2.	Kognitivni razvoj	3
2.1.	Senzomotoričko razdoblje.....	3
2.2.	Predoperacijsko razdoblje	4
2.3.	Razdoblje konkretnih operacija.....	4
2.4.	Razdoblje formalnih operacija	4
3.	Razvoj dječje igre i spoznajni razvoj	6
3.1.	Funkcionalna igra	6
3.2.	Simbolička igra	6
3.3.	Igre s pravilima.....	7
4.	Igra i socijalizacija	8
5.	Dijete i kreativnost	9
6.	Istraživački dio rada	11
6.1.	Cilj istraživanja	11
6.2.	Metode i sudionici	11
6.3.	Rezultati istraživanja	11
7.	Rasprava.....	24
8.	Zaključak.....	26
9.	Literatura.....	27

1. Uvod

Igra ima značajnu ulogu u djetetovom razvoju. Za dijete je igra rad i način na koje prirodno uči. Posebno je značajna i potrebna djeci u njihovim ranim godinama. Malo dijete je sposobno živjeti u dva svijeta u isto vrijeme: onom stvarnom i onom iz mašte. Dijete prolazi kroz četiri razdoblja kognitivnog razvoja: senzomotoričko, predoperacijsko, razdoblje konkretnih operacija i razdoblje formalnih operacija. Svako od tih razdoblja za dijete donosi nove obrasce ponašanja, nove spoznaje te nove i adekvatnije načine nošenja s različitim situacijama. Pri tome je vrlo bitno naglasiti da su prve tri godine najznačajnije za djetetov razvoj. One postavljaju temelj za daljnje napredovanje. Nakon prvog razvojnog razdoblja dijete i dalje prikuplja nova iskustva o raznim pojavama i predmetima s kojima je bilo u doticaju. No što je starije, odnosno što ima više iskustva, činit će to na sigurniji način i prepoznat će već poznate pojave i predmete ili odnose na dosad ne poznatom predmetu i novim situacijama. Prema tome, povezanost igre i kognitivnog razvoja djeteta nije ni u najmanjoj mjeri upitna činjenica. Također, u cijelom procesu djetetova sazrijevanja mora se posebno naglasiti utjecaj i podrška bliskih osoba, koje svojim primjerom i strpljenjem, podržavajući djetetovu kreativnost, djetetu omogućuju da sazrije u emocionalno zdravog pojedinca, sposobnog da kasnije preuzme svoje mjesto u društvu. Igru nije moguće opisati samo jednom teorijom, zato postoje razne vrste teorija. Igra je najčešće izabrana od strane djeteta, njegove mašte i volje. U ovom radu igra je prikazana kroz razne periode djetetova života. Ako je djetetu kroz odrastanje zanemarena potreba za igrom to će utjecati psihički, fizički i socijalno na njegov razvoj [1]. Igra je dio života djeteta. Osim što donosi zainteresiranost i pruža zadovoljstvo, igra također predstavlja i način kroz koji dijete uči o samom sebi i svijetu koji ga okružuje. Dobiva nove sposobnosti i stvara socijalne odnose. Iz tog razloga je važno da dijete ima dovoljno vremena za igru, odnosno da igra bude zastupljena u djetetovoj svakodnevnicu. Kako dijete sazrijeva tako se i njegov način igre mijenja. Igra se odvija zbog zabave koju dijete osjeća dok se igra. Dijete nije svjesno ostalih dobrobiti koje dobiva od igre, ali je zato važno da roditelj zna zašto je igra važna u djetetovom razvoju. Dijete se kroz igru osjeća slobodno, ali i shvaća kao nešto što je ozbiljno, jer kroz nju uči nešto novo, stječe nova poznanstva, upoznaje svijet oko sebe. Dijete je u igri mali istraživač koji uvijek pronalazi nešto vrijedno njegove pažnje i njegovog vremena. Kroz igru dijete stvara svoj svijet iz mašte, svijet u kojem on ima glavnu ulogu i u kojem je sve kako on želi da bude. U igri ono odlučuje i bira svoja pravila [2]. Kako roditelji, tako i odgajatelji trebali bi na razne načine poticati na igru i pomoći djetetu u stvaranju novih igri. Djeci treba omogućiti uvjete za igru, sudjelovati u igri kada je to potrebno i naučiti imati strpljenja tijekom igre s djetetom. Dijete kroz igru ne treba

sputavati, treba ga pustiti da ono samo istražuje i pomoći mu kada je to potrebno. Igru se može gledati kao sredstvo odgoja djeteta. Ona ne bi smjela biti niti previše jednostavna, ali ni previše složena jer tada dijete brzo gubi interes za igru. Najvažnije kod igre je što dijete dobiva slobodu. Igra je slobodna aktivnost i kao takvom ju dijete ne smatra obavezom već nečim što njemu kroz svakodnevnicu pruža zadovoljstvo. Ono što je posebno kod igre je što se ona može ponoviti, stoga nikad nije zadnja.

Igra je tu još od daleke prošlosti, ona je dio opće kulture. U grčkom dobu igra je bila zabilježena. Otac i majka bi promatrali dijete kako se igra nekim predmetom. Kako kod kuće, tako je igra još i tada bila zastupljena u školama. Rimljani su na igru gledali kao na sreću. Igra je dugo vremena smatrana kao ispunjenje viška slobodnog vremena dok ne dođu prave obaveze. Na nju se nije gledalo kao nečim prirodnim i osnovnim u potrebama djeteta [2].

I danas postoje ljudi koji misle da djecu treba čim prije odvojiti od igre jer smatraju da je igra gubljenja vremena. Takav odnos nanosi veliku štetu djetetu i njegovom odrastanju. Ako se prerano uključuje u svijet odraslih nameću se preveliki zahtjevi koje dijete ne može i nije u stanju ispuniti. Posljedica toga je nesretna osoba koja se ne može nositi s kasnijim životnim problemima. Jedan od najvažnijih procesa koje dijete može dobiti igrom je socio-emocionalni razvoj. Dijete kroz igru razvija empatiju, a ona je jako važna u njegovom kasnijem dijelu života. Roditelji, odgajatelji i učitelji imaju važnu ulogu jer oni najčešće mogu poticati dijete na razvoj empatije, odnosno na osjećaj za druge oko sebe. Najčešće su u pitanju njihovi vršnjaci. Empatija kroz igru se ne može brzo razviti. Potrebno je vrijeme, ali dijete koje ju razvije puno lakše će se poslije prilagoditi raznim situacijama. Obitelj je kao prva zajednica najvažnija te ona omogućuje djetetu vrijeme za igru, prostor gdje će se igra odvijati te mu je najveća potpora kroz period odrastanja. Roditelji bi svakodnevno trebali odvojiti vremena za igru s djetetom. Dijete od njih uči, kroz njih spoznaje neke nove igre, nove svjetove. Njihov indirektan odnos kroz igru dijete uči kako dijeliti, poštivati, biti samostalno. Igra je proces koji nije moguće opisati samo jednom rečenicom, ali svi znanstvenici se slažu da je igra jedan od najvažnijih elemenata za zdrav razvoj djeteta i bez igre dijete ne može napredovati u zdravog pojedinca koji će jednog dana biti dio zajednice [1].

2. Kognitivni razvoj

Poznato je da razvoj mozga uvjetuje načine djelovanja karakteristične za svako razvojno razdoblje. Prema tome on je centar cjelokupnog ljudskog djelovanja i kao takvog ga trebamo promatrati kroz sve stadije razvoja. Za razliku od nekadašnjih uvjerenja kada se smatralo da s odgojno obrazovnim djelovanjem treba početi od šeste godine života, danas je općeprihvaćeno i znanstveno dokazano stajalište da su, suprotno nekadašnjim tvrdnjama, upravo prve tri godine djetetova života najznačajnije za njegov kognitivan razvoj. Dapače, učenje djeteta moguće je i prije njegovog dolaska na svijet što se očituje mogućnošću da prepozna i glas majke od ostalih glasova iz okruženja. Razvoj intelektualnih sposobnosti događa se spontano, ali u samom tom procesu treba naglasiti vrlo važan utjecaj odgoja i poticajnog okruženja. Specifičnost mozga je da se razvija postupno od područja koja su zadužena za najosnovnije radnje, zaključno s područjima mozga koja upravljaju najznačajnijim mentalnim funkcijama [1]. Igram se angažiraju motoričke, senzorne, afektivne, socijalne i kognitivne mogućnosti djeteta i sukladno tome mogli bi reći da ona služi kao razvojno sredstvo i poticaj djetetu da nesvjesno, ali aktivno svladava i usavršava svoje intelektualne sposobnosti. Zaključno tome, povezanost igre i kognitivnog razvoja nije ni u najmanjoj mjeri upitna činjenica. Prema Piagetovoj teoriji kognitivnog razvoja, on se odvija kroz nekoliko različitih stadija. Stoga svako dijete prolazi kroz 4 stadija kognitivnog razvoja: senzomotoričko, predoperacijsko, razdoblje konkretnih operacija i razdoblje formalnih operacija [3].

2.1. Senzomotoričko razdoblje

Senzomotoričko razvojno razdoblje traje od djetetova rođenja do njegove druge godine života. U tom razdoblju djeca dolaze u interakciju s okolinom prvenstveno motoričkim putem odnosno kroz akciju prema nekom objektu. Iz tog razloga u tom im je razdoblju potrebna dovoljna stimulacija. U tom se razdoblju razvijaju refleksi, jednostavne navike, igre kao imitacija i kasnije početak vlastitih igara. Početak tog razdoblja karakterizira egocentrizam, dijete ne prepoznaje granicu između sebe i vanjskog svijeta. Posebna važnost pridodaje se i razvoju osjetila. Kasnije u tom razdoblju djeca ovladaju namjernim ponašanjem, usvajaju pojam objekta i pronalaze nevidljive predmete. Vrhunac napretka u tom razdoblju razvoja, pretežno nakon osamnaestog mjeseca djetetova života, smatra se shvaćanje objektne konstante- dijete može predočiti predmet iako nije u njegovom vidokrugu. Do kraja druge godine djeca počinju s imitacijom ponašanja drugih osoba i simboličkom igrom te shvaćaju da se osobe i objekti mogu predstavljati

određenim simbolima. U ovom stadiju odrastanja se kod djeteta mogu vidjeti veliki napredci, a sve što dijete shvati u ovom razdoblju je ustvari rezultat raznih eksperimenata [4]

2.2. Predoperacijsko razdoblje

Predoperacijsko razdoblje obuhvaća razdoblje od djetetove druge do sedme godine. Tijekom tog razdoblja djeca stječu mogućnost rješavanja problema na mentalnom planu, a ne više putem pokušaja i pogrešaka. Način mišljenja još uvijek nije posve logičan već je intuitivno određen. Karakterizira ga i simboličko mišljenje te intenzivan razvoj govora, a kao vodeća karakteristika ističe se egocentrično mišljenje – dijete se teško može otrgnuti od vlastitog gledišta i smatra da svi dijele njegov pogled na svijet. Unatoč svim novim sposobnostima, dijete treba podsjetiti da u ovoj dobi ograničavaju egocentrizam u kojem se djeca ne mogu uživjeti u položaj druge osobe. Kod djece je u ovom periodu već spomenuti egocentrizam, pa se tu javlja i egocentrični govor. Dijete se ponaša kao da je druga osoba upoznata sa svim informacijama jer se ne može postaviti u ulogu druge osobe. Piaget u ovom razdoblju spominje pet vrsta ponašanja: unutrašnje rješavanje problema, sposobnost premještanja nevidljivog predmeta uz stalnost predmeta, prva pojava riječi te oponašanje modela iz prošlosti i simboličke igre [4].

2.3. Razdoblje konkretnih operacija

Razdoblje konkretnih operacija čini razdoblje od sedme do dvanaeste godine djetetova života. Dolazi do decentracije u mišljenju, djeca počinju misliti sustavno i logično te njihovo mišljenje postaje reverzibilno [4]. Pojavljuje se mogućnost serijacije, drugim riječima djeca mogu složiti određene predmete po nekom mjerljivom svojstvu. Ovo razdoblje obuhvaća čitav niz operacija koje se odvijaju u djetetovoj glavi, gdje se i brišu bez primjene u stvarnosti. Najvažnije u ovom razdoblju je to da djeca rade konkretne radnje te njihova razmišljanja su okrenuta prema konkretnim zadacima [5].

2.4. Razdoblje formalnih operacija

Razdoblje od dvanaeste godine na dalje obuhvaća razdoblje formalnih operacija. Djeca rješavaju probleme stvaranjem i provjerom hipoteza te logičnim zaključivanjem. Sposobna su zakone logike primjenjivati na apstraktne sadržaje. To je i završno razdoblje Piagetove podjele. One se mogu javiti kasnije, no kod nekih se ne jave nikad. Mišljenje se više usmjerava od konkretnog sadržaja prema vjerojatno mogućim te se kreće od jednog konkretnog sadržaja prema općenitijem i apstraktnijem.

Kako bi pokazao na koji način razmišlja dijete u tom razdoblju, Piaget je napravio jedan niz zadataka iz fizikalnih i kemijskih laboratorija. Ispitanik u ovom dijelu može sustavno rješavati probleme te na kraju postupno će doći do pravog rješenja tog problema. U ovom razdoblju se javlja i idealizam koji omogućava da dijete može pretpostaviti budućnost, odnosno mogući ishod [4].

3. Razvoj dječje igre i spoznajni razvoj

Razvoj igre istodobno podrazumijeva i razvoj djeteta isto kao što razvoj djeteta utječe na razvoj igre. Ta dva subjekta su u direktnom međuočnosu kroz cijeli djetetov razvoj. Sam pojam igre odnosi se na razne vrste aktivnosti te je proučavan od strane mnogih znanstvenih disciplina poput psihologije, antropologije, etnologije, sociologije i pedagogije, kako bi se tom pojmu moglo dati što adekvatnije značenje. Međutim, svi se stručnjaci slažu u jednom, a to je da je igra aktivnost pretežno vezana za djetinjstvo. Smatra se da je povezana s procesom evolucije, u svrhu smanjenja biološke određenosti i ograničenosti organizma te se tako stvaraju oblici ponašanja koji su nužni za opstanak. Igru možemo promatrati s obzirom na spoznajnu i na socijalnu razinu, a složenost igra mijenja se ovisno o dobi djeteta u oba slučaja. S obzirom na spoznajnu razinu igru možemo podijeliti na funkcionalnu, simboličku i igru s pravilima [3].

3.1. Funkcionalna igra

Funkcionalna igra obuhvaća prve dječje igre u senzomotoričkom razvojnom razdoblju i temelj je za razvijenije stupnjeve igara. Sam naziv podrazumijeva da je to igra novim funkcijama koje sazrijevaju kod djeteta [1]. Prema tome, u tom se razdoblju razvijaju osjetne, perceptivne i motoričke funkcije. Dijete dolazi u kontakt s predmetima i svijetom oko sebe skupljajući na taj način razna senzorno - motorička iskustva, koja će mu biti temelj kasnijem razvoju. U tom razdoblju potrebno je naglasiti veliku važnost rane socijalne interakcije, koja se smatra bitnim čimbenikom u razvoju igre. Jako je bitno da u ovom razdoblju u igri sudjeluju roditelji baš zbog toga jer se ovdje razvija rana socijalna interakcija. Sve što dijete osjeti u ovom periodu igre će mu ostaviti traga na svaku fazu koju će kasnije prolaziti. Primjer ovakve igre su: bacanje predmeta na pod, guranje predmeta po podu, igranje zvečkom i drugo [3].

3.2. Simbolička igra

Kao razvijeniji stupanj u razvoju igre javlja se simbolička igra koju još i nazivaju igra uloga. U njoj ulogu imaju mašta i simboli. Karakterizira je pridavanje značenja već poznatim predmetima i radnjama od strane djece. Javlja se imitiranje te zamišljanje situacija. Mašta je u ovom slučaju jedan od vodećih elemenata jer djetetu omogućuje stvaranje vlastitog izražavanja. Koristeći maštu ono kreira razne situacije i postupno dolazi do željenih rješenja. Simbolička igra se može javiti i kao način analitičke interpretacije neke stvarne situacije. Tijekom igre dijete počinje

koristiti pojmove iz okuženja, kojima ne mora niti znati značenje, ali ga njihovo korištenje priprema na to da će jednog dana imati i svoje mjesto i svoju ulogu na ovom svijetu.

U ovoj igri postoji radnja, sadržaj i uloge, nema temeljnih pravila, a predmeti u igri označavaju realne predmete. Najčešće su u ovakvih igrama djeca doktori, super junaci, mame i tate [1].

3.3. Igre s pravilima

Igre s pravilima djeteta nalazi u gotovom obliku i s gotovim sadržajem i strukturom. To su igre sa senzomotoričkim i intelektualnim kombinacijama koje su regulirane kodeksom. Te igre smatraju se na neki način vidom komunikacije odnosno tipom socijalne prakse djece. Dolazi do reguliranja društvenih odnosa u dječjoj grupi, što kasnije ima utjecaj na socijalnu integraciju i socijalnu diferencijaciju. Kroz ovakvu vrstu igre djeca se uče poštivanju pravila, prolaze i osjete uspjehe i neuspjehe. Ove igre se uglavnom koriste kod djece koja već idu u osnovnu školu. Piaget smatra da se one jako rijetko pojavljuju prije 7.godine života. On smatra da su takve igre važne za moralni razvoj djeteta. Neki autori smatraju da je prva takva igra između majke i djeteta, a to je najčešće igra kada majka sakrije lice rukama. Najčešće su to senzomotoričke igre ili intelektualne igre. Primjer ovakvih igri su: šah, graničar, loptanje, razne utrke i drugo [3].

4. Igra i socijalizacija

Samim rođenjem počinje i djetetova socijalizacija, jer je on od tog trenutka član zajednice. U počecima njegova sigurnost ili nesigurnost ovise o njemu bliskim članovima i roditeljskim figurama. U interakciji s njima stječe prva iskustva i temelje za daljnju socijalizaciju. Prve dječje igre ovise također o roditeljima jer oni osiguravaju djetetu potrebne uvjete i daju poticaj razvoju njegove igre. Time oni postavljaju odrednice djeteta prema drugoj djeci. Kako sazrijeva, dijete se počinje igrati pored druge djece iako još uvijek samostalno. Tu dolazimo do pojma paralelne igre. U takvoj igri dijete počinje promatrati i kako se druga djeca igraju te posljedično dolazi do otkrivanja skupine i ulaska u skupnu igru. Međutim, djeca se kroz razvoj često vraćaju i na ranije oblike igre ili kombiniraju više njih zajedno. Kontakt među djecom varira od suradnje do sukoba, pa čak i agresivnog ponašanja, ali su po prirodi željni osjetiti pripadnost nekoj skupini te postupno stvarati svoja pravila u istoj. Primjer navedenog je istraživanje provedeno 2010 godine u dvije predškolske ustanove gdje je djeci od 3 i 6 godina omogućen zajednički boravak i igra u posebnoj prostoriji 30-40 minuta dnevno. Nakon nekoliko dana formirana su pravila u skupini o redu sjedenja, kao i o drugim aspektima zajedništva. Čak se stvorio i poseban žargon u skupini [6]. Brzo se pokazala diferencijacija među djecom te uže veze i osjećaj pripadnosti unutar cijele skupine. Pa su tako na primjer u ranijim godinama češći pozitivni međudnosi među djecom. U jednom istraživanju praćeno je 65 djece u dobi od 5-6 godina moskovskog dječjeg vrtića. Pokazala se dominacija zajedničkih aktivnosti nad onim individualnima, ali i to da je svako dijete tijekom igre ostvarilo kontakt s približno pola članova skupine [7]. Ako se djeca osjećaju nesigurno, često se spotiču u igrama skupina. Tu veliku ulogu ima roditelj čiji se način roditeljstva odražava na uspostavljanje odnosa i vrste kontakta prema drugoj djeci [1].

5. Dijete i kreativnost

Djetetova prva istraživanja počinju s prvim kretanjem u prostoru. Tu najčešće dominiraju promatranje vlastitih dijelova tijela, guranje, prinošenje ustima, potezanje, čupanje i slično. Svako stečeno iskustvo postaje temeljem za nova istraživanja i nova senzomotorička iskustva. Tako će stečena iskustva postati još složenija i svrsishodnija. U prvom razdoblju za dijete se može reći da je djelatnik koji ispitivanjem stvara prve temelje za kasnije razdoblje svoga života. Postoje igračke koje motiviraju djecu na izraženije djelovanje, primjerice lego kocke. No, postoje i neki umirujući materijali kao što su: glina, pijesak, slikanje prstima i voda. To su predmeti koji sadrže brojne mogućnosti taktilnih i kinestetičkih igri u kojima djeca mogu oblikovati i preoblikovati po vlastitoj volji. Od posebne su važnosti ekspresivne i istraživačke radne aktivnosti u kojima djeca dobivaju volju i ustrajnost. Vrlo im je bitna podrška te im motivacija postaje još veća ako ih pri tome gleda netko njima blizak [1]. Kasnije se njihova znatiželja sve više usmjerava prema njihovoj okolini te počinju pokazivati zanimanje za prirodu, koja u njima potiče nagon za istraživanjem i otkrivanjem. Često se postavlja pitanje trebaju li djeca imati mnogo igračaka i mogu li one pozitivno utjecati na razvoj dječje mašte i kreativnosti [9]. U tu svrhu znanstvenici sa Sveučilišta Toledo iz SAD-a su u svojoj studiji željeli saznati kako na djecu utječe velik broj igračaka. U njihovom istraživanju je sudjelovalo 36 djece. Djeca su bila podijeljena u dvije grupe. Prva grupa je koristila 4 igračke, dok je druga grupa mogla koristiti 16 igračaka. Rezultati istraživanja su pokazali da su ona djeca koja su se igrala s manje igračaka bila maštovitija i kreativnija. Sa svakom igračkom su se igrali dva puta duže i svaki put bi izmišljali nove načine igre sa svakom igračkom pri čemu bi produljivali trajanje igre. Kod djece koja su se igrala sa 16 igračaka, igra je trajala kraće i bila je površnija. Druge igračke su bile samo smetnja i odvrćale su im pažnju", rekla je autorica studije, dr. Carly Dauch. Za vrijeme igre djeca se razvijaju, ali neka možda ne mogu dovoljno dugo zadržati pažnju i koncentraciju što je povezano s određenim faktorima iz njihove okoline. Rezultati istraživanja su pokazali da velik broj igračaka može loše utjecati na djetetovu pažnju. Kada se djeca igraju s manjim brojem igračaka, igra traje duže i time se produljuje njihova usredotočenost na istraživanje te se razvija kreativnost. U prijašnjim istraživanjima znanstvenici su došli do zaključka kako će se djeca manje brinuti o određenoj igrački kada znaju da imaju još bezbroj drugih igračaka s kojima se mogu igrati. Znanstvenici smatraju kako bi dječji vrtići, škole i roditelji trebali pospremiti većinu igračaka i ostaviti samo mali broj kako bi se potakla kreativnost kod djece i kako bi se poboljšala njihova koncentracija. Također, u današnje vrijeme kad je utjecaj suvremene tehnologije neosporiv, u pitanje se dovodi ne samo količina igračaka

već i čime i kako se igraju djeca. Tim pitanjem pozabavili su se znanstvenici u Litvanskom istraživanju (2007) kojem je bio cilj ispitati kriterije za izbor igračkaka. Istraživao se utjecaj suvremenog društva koje počiva na modernoj tehnologiji na odabir dječje igračke. U ovom istraživanju sudjelovalo je 26 predškolskih institucija, odnosno 400 djece u dobi od 5 do 7 godina. Instrument je bio upitnik u kojem su odgajatelji pisali svoje stavove i zapažanja o tome s čime se najčešće igraju djeca. Istraživanje je pokazalo da djeca većinu vremena posvećuju suvremenim lutkama i figuricama i igraju se replikama uređaja moderne tehnologije te kompjuterskim i video igricama [10].

6. Istraživački dio rada

6.1. Cilj istraživanja

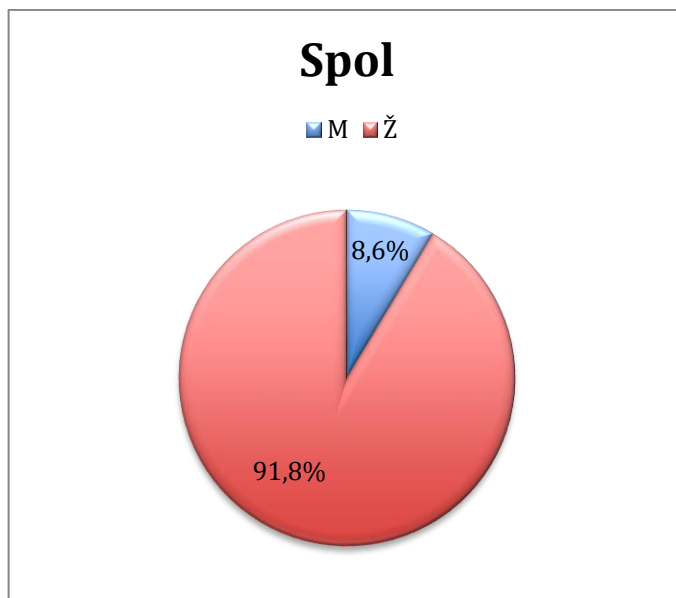
Cilj istraživanja bio je ispitati percepciju i stavove roditelja o utjecaju igre na razvoj njihove djece te važnost igre u uspostavljanju i održavanju odnosa roditelja i djece.

6.2. Metode i sudionici

Istraživanje je provedeno u rujnu 2020. godine putem online ankete Google Forms pod nazivom „Dijete i igra“. Sudjelovanje je bilo dobrovoljno i anonimno. Anketa je uz pitanja o socio-demografskim karakteristikama sadržavala i pitanja vezana uz igru, procjenu njegovog utjecaja na razvoj djece i njihovog međusobnog odnosa. Ciljana bili su roditelji, a anketu je ispunilo 269 sudionika od kojih je 23 (8,6%) bilo muškog spola, a 247 (91,8%) ženskog spola.

6.3. Rezultati istraživanja

U istraživanju je sudjelovalo ukupno 269 sudionika. Ženski dio populacije čini ukupno 91,8% (247), a muški dio populacije 8,6% (23).

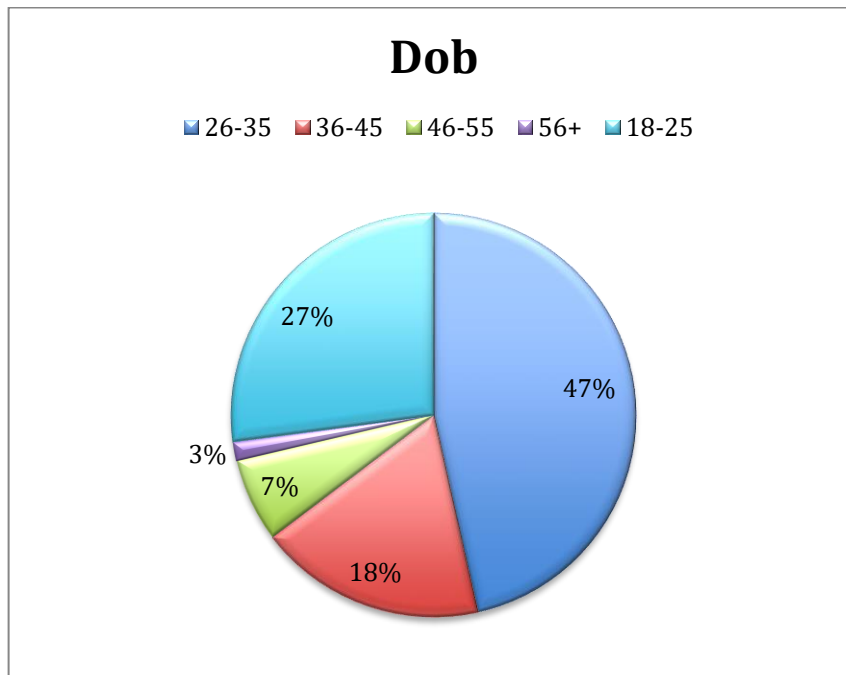

Grafikon 6.3.1 Prikaz spola sudionika

Izvor: autor

U istraživanju je sudjelovalo ukupno 269 sudionika. Ženski dio populacije čini ukupno 92 % (247), a muški dio populacije 8 % (23).

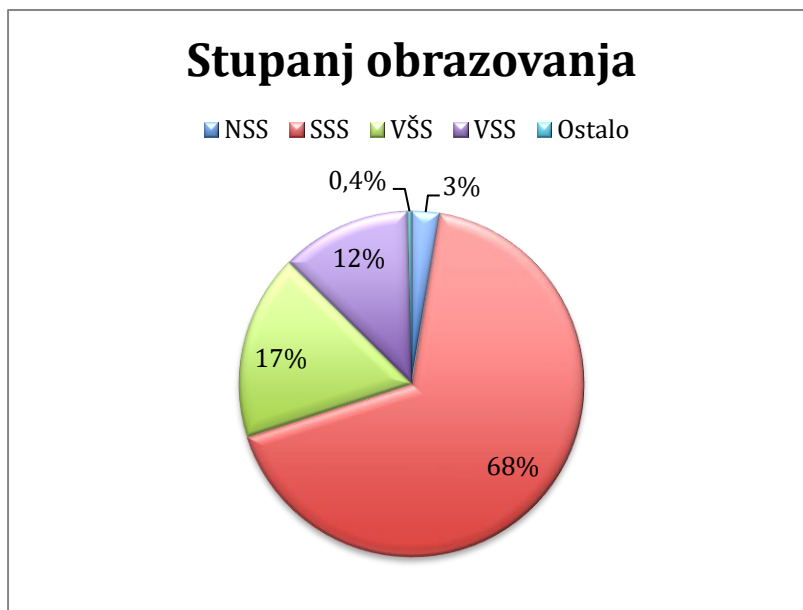
Raspon dobi sudionika kretao se od 18 do 56 godina. Najveći broj sudionika, njih 125 (47%) je u dobnoj skupini od 26 do 35 godina, te najmanji broj sudionika se nalazi u rasponu od 56 sa 1% (4). Sve navedeno je prikazano grafikonom 6.3.2.

Grafikon 6.3.2 Dob sudionika

Izvor: izrada autora P.P.

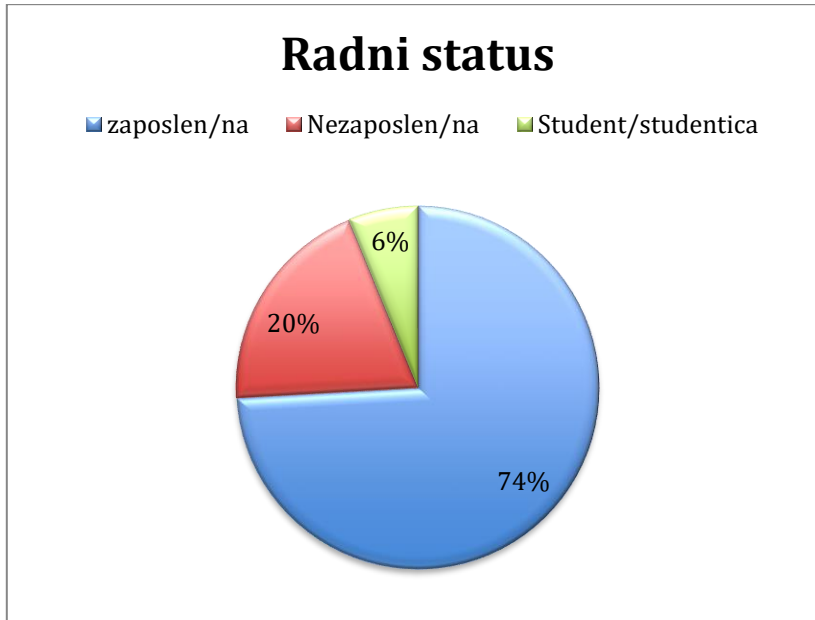
Prema stupnju obrazovanja najveći broj sudionika, njih 183 (68%) ima srednju stručnu spremu, višu stručnu spremu 47(17%), a visoku 33 (12%). Navedeni podaci nalaze se u grafikonu 6.3.3.

Grafikon 6.3.3 Stupanj obrazovanja sudionika

Izvor: izrada autora P.P

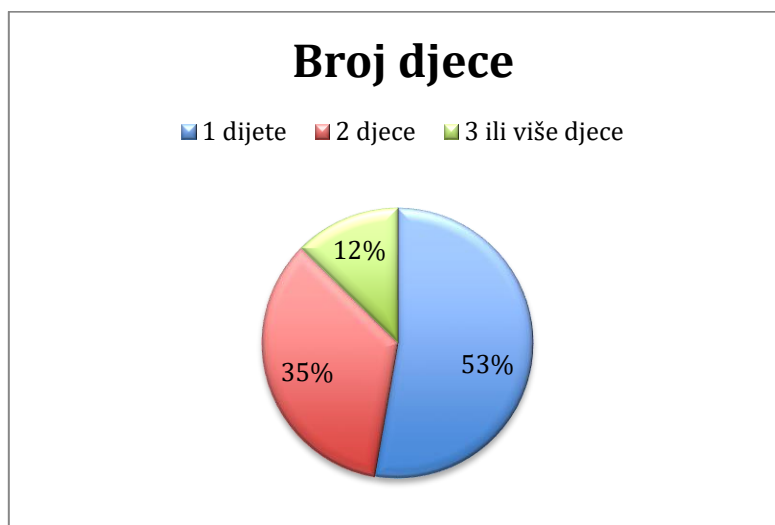
Prema radnom statusu najveći broj sudionika je zaposleno, njih 74% (203), najmanje sudionika je odgovorilo da su student/studentica, njih 6% (17). Sve navedeno je vidljivo u grafikonu 6.3.4.

Grafikon 6.3.4 Radni status sudionika

Izvor: izrada autora P.P.

Prema broju djece najveći broj sudionika ima jedno dijete, njih 53% (134), a najmanji broj sudionika je odgovorilo 3 ili više 12% (39). Podaci koji su navedeni vidljivi su u grafikonu 6.3.5.

Grafikon 6.3.5. dijete/djeca

Izvor: izrada autora P.P

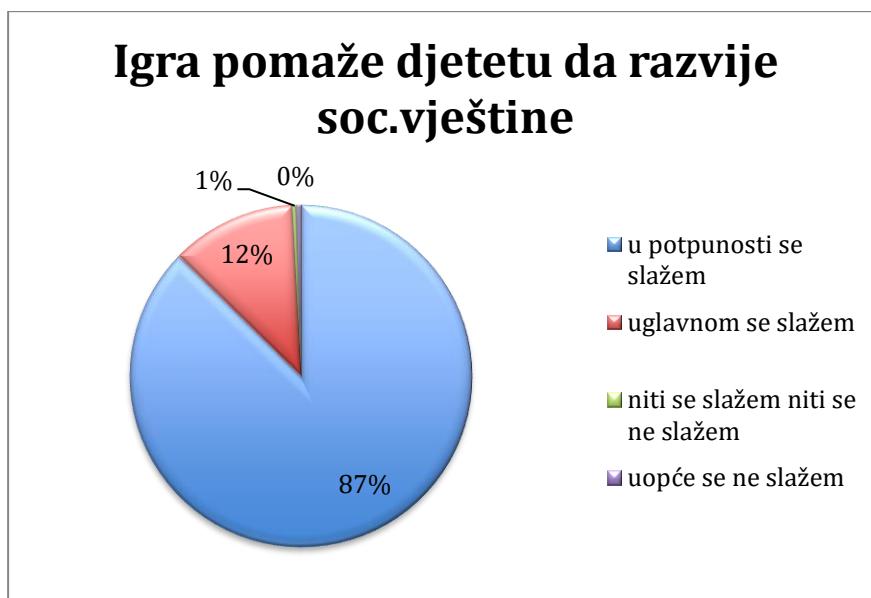
S tvrdnjom da je igra važna za razvoj djece složila se većina sudionika 92 % (247), a tek jedan sudionik (1%) navodi da se uglavnom ne slaže s navedenom tvrdnjom. Na tvrdnju da se uopće ne slažu nije odgovorio niti jedan sudionik. Podaci su prikazani u grafikonu 6.3.6.

Grafikon 6.3.6 Važnost igre kod razvoja djeteta

Izvor: izrada autora P.P.

S tvrdnjom „Igra pomaže djetetu da razvije socijalne vještine“ najviše sudionika je odgovorilo da se u potpunosti slažu 87 % (236), a najmanje da se uopće ne slažu 1% (1), niti da se slažu niti ne slažu 1% (1). Odgovori su navedeni u grafikonu 6.3.7.

Grafikon 6.3.7 Igra pomaže djetetu da razvije socijalne vještine

Izvor: izrada autora P.P.

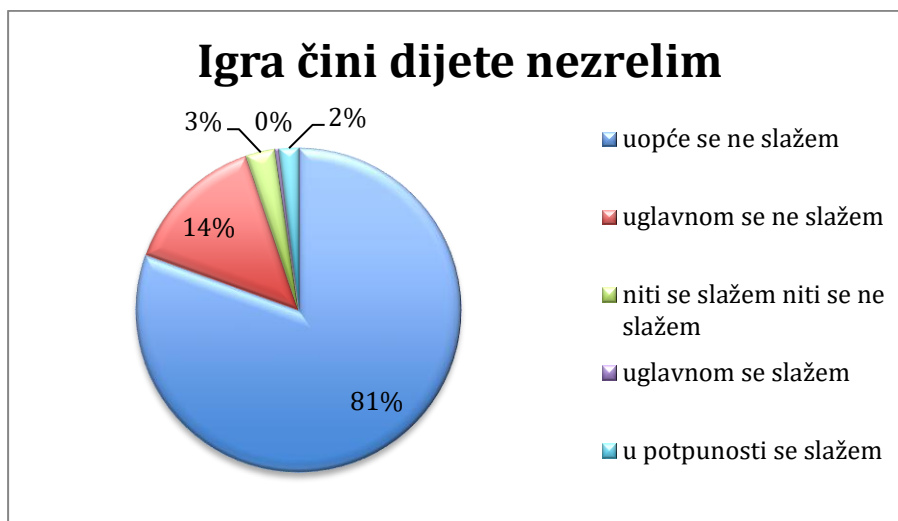
S tvrdnjom „dijete igrom usavršava svoje intelektualne sposobnosti“ najviše sudionika je odgovorilo da se u potpunosti slažu, 80 % (217), a najmanje sudionika je odgovorilo niti se slažem, niti se ne slažem 1% (2). Ukupan postotak odgovora je naveden u grafikonu 6.3.8.

Grafikon 6.3.8 Dijete igrom usavršava svoje intelektualne sposobnosti

Izvor: izrada autora P.P.

S tvrdnjom „igra čini dijete nezrelim” najviše sudionika je odgovorilo: uopće se ne slažem 81% (220), dok je najmanje sudionika odgovorilo „uglavnom se slažem“ 1% (1). Podaci su prikazani grafikonom 6.3.9.

Grafikon 6.3.9. Igra čini dijete nezrelim

Izvor: izrada autora P.P.

S tvrdnjom „Važno mi je da moje dijete kroz igru nauči uspostavljati kvalitetan odnos s drugima“ najviše sudionika je odgovorilo: „u potpunosti se slažem“ 79 % (212), a najmanje sudionika je odgovorilo da se uopće ne slažu 1% (1). Odgovori su prikazani u grafikonu 6.3.10.

Grafikon 6.3.10 Važno mi je da moje dijete kroz igru nauči uspostavljati kvalitetan odnos s drugima

Izvor: izrada autora P.P.

S tvrdnjom „Igra ne pomaže mom djetetu da razvije sposobnost rješavanja problema“ uopće se ne slažem 69 % (188), a najmanje odgovora je bilo: u potpunosti se slažem 3 % (7). Postotci i ponuđeni odgovori su prikazani u grafikonu 6.3.11.

Grafikon 6.3.11 Igra ne pomaže mom djetetu da razvije sposobnost rješavanja problema

Izvor: izrada autora P.P.

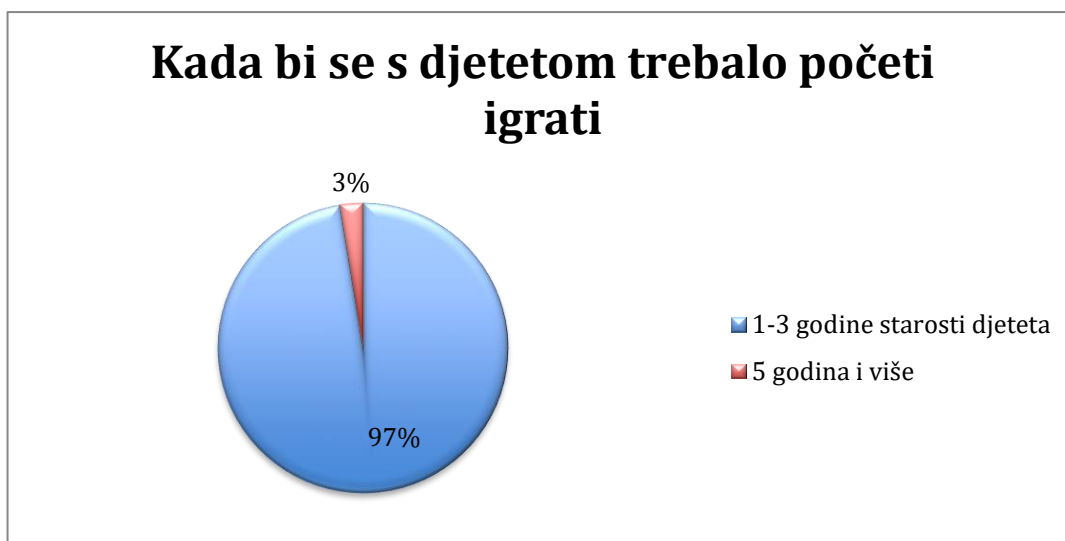
S tvrdnjom „Važnije mi je da moje dijete nauči pisati i čitati nego da uči kroz igru“ najviše sudionika se uopće ne slažu 44% (119), a najmanje sudionika je odgovorilo da se u potpunosti slažu 3% (7). Podaci se mogu vidjeti u grafikonu 6.3.12.

Grafikon 6.3.12 Važnije mi je da moje dijete nauči pisati i čitati nego da uči kroz igru

Izvor: izrada autora P.P.

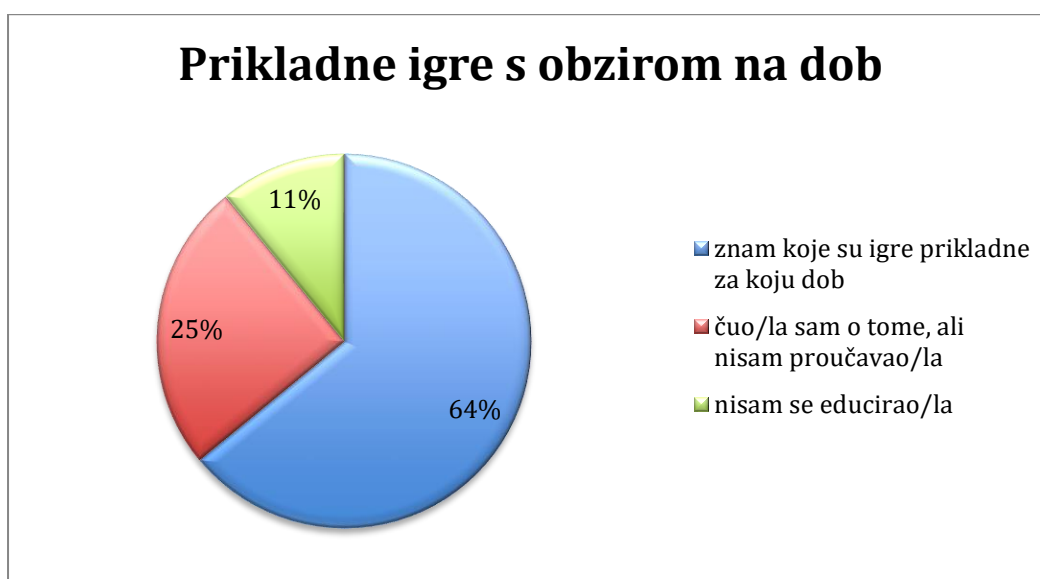
Na pitanje „kada bi se s djetetom trebalo početi igrati?“ najviše sudionika je odgovorilo da se treba početi igrati od 1 do 3 godine starosti 97 % (268), dok je najmanje sudionika odgovorilo od 5 godine i više 3 % (7). Rezultati su vidljivi u grafikonu 6.3.13.

Grafikon 6.3.13. kada bi se s djetetom trebalo početi igrati

Izvor: izrada autora P.P.

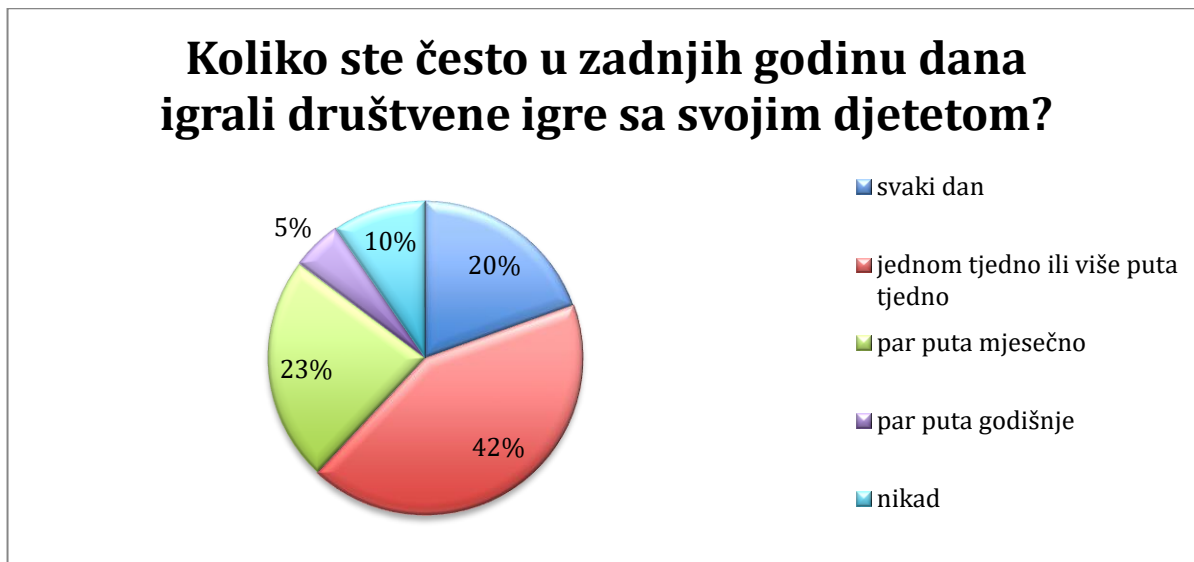
Na pitanje „Jesu li se educirali koje igre su prikladne s obzirom na dob djeteta?“ najviše sudionika je odgovorilo da znaju koje su igre prikladne za koju dob 64 % (162), najmanje sudionika je odgovorilo da se nisu nikad educirali o tome 11 % (26). Podaci se mogu vidjeti u grafikonu 6.3.14.

Grafikon 6.3.14 Jeste li se educirali koje igre su prikladne s obzirom na dob djeteta

Izvor: izrada autora P.P.

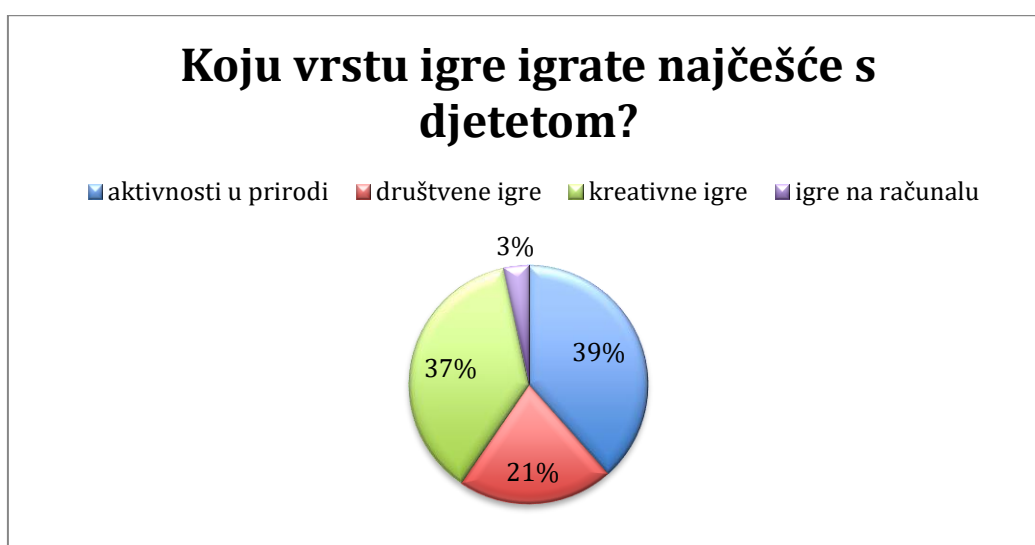
Sudionicima je postavljeno pitanje „koliko ste često u zadnjih godinu dana igrali društvene igre sa svojim djetetom ?“ a najviše odgovora je bilo za jednom tjedno ili više puta tjedno, njih 42 % (115), najmanje odgovora na ovo pitanje je bilo za par puta godišnje, njih 5 % (14). Podaci su prikazani grafikonom 6.3.15.

Grafikon. 6.3.15 Koliko ste često u zadnjih godinu dana igrali društvene igre sa svojim djetetom?

Izvor: izrada autora P.P.

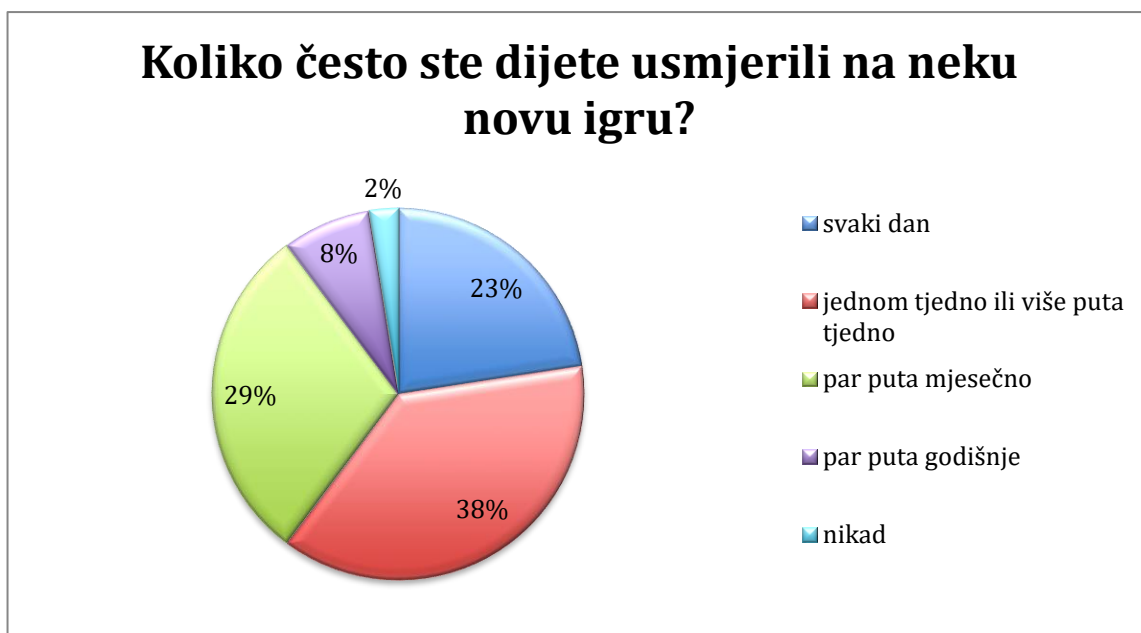
Sudionicima je ponuđeno par primjera za vrstu igre koju najčešće igraju s djetetom. Najviše sudionika je odabralo aktivnosti u prirodi 39 % (105), a najmanje sudionika je odabralo igre na računalu 3 % (15). Ponuđeni odgovori i postotci su prikazani u grafikonu 6.3.16.

Grafikon 6.3.16 Koju vrstu igre igrate najčešće s djetetom?

Izvor: izrada autora P.P.

Na pitanje sudionicima koliko često su dijete usmjerili na neku novu igru, najviše sudionika je odgovorilo jednom tjedno ili više puta tjedno 38 % (103), a najmanje sudionika je odgovorilo nikad 2 % (7). Svi odgovori su prikazani u grafikonu 6.3.17.

Grafikon 6.3.17 Koliko često ste dijete usmjerili na neku novu igru

Izvor: izrada autora P.P.

Sudionici su odgovarali na pitanje „smatrate li da je roditelj važan faktor u djetetovoj igri“ te je najviše sudionika odgovorilo „ponekad“ 52 % (142), a najmanje ih je odgovorilo da nikad nisu važan faktor, njih 1% (1). Rezultati su prikazani grafikonom 6.3.18.

Grafikon 6.3.18 Smatrate li da je roditelj važan faktor u djetetovoj igri

Izvor: izrada autora P.P.

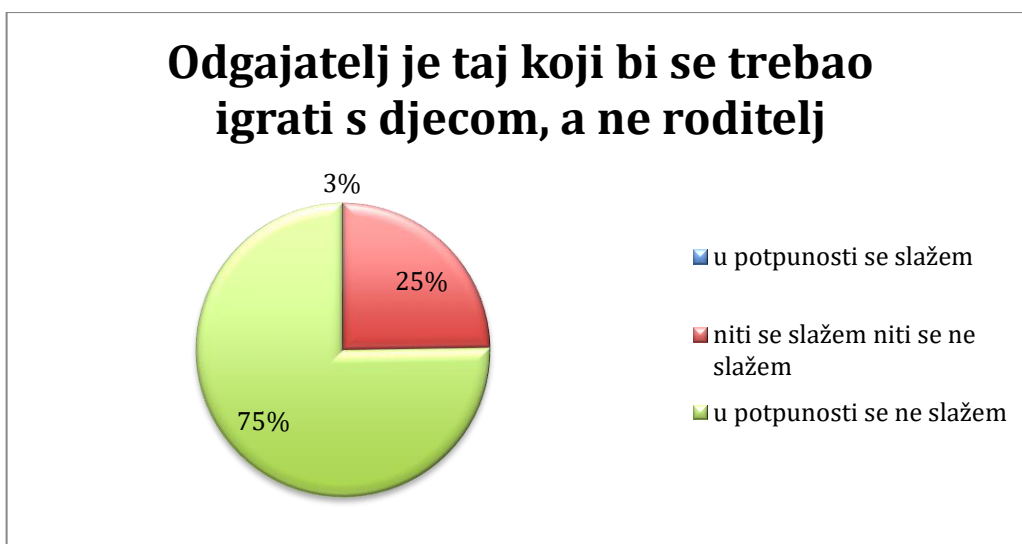
Na pitanje „Moje dijete se zabavlja kad se igram s njim/njom?“ najviše sudionika je odgovorilo da se u potpunosti slažu 88 % (237) a najmanje sudionika je odgovorilo da se u potpunosti ne slažu 2 % (5). Odgovori sudionika su prikazani u grafikonu 6.3.19.

Grafikon 6.3.19 Moje dijete se zabavlja kad se igram s njim/om

Izvor: izrada autora P.P.

Na tvrdnju „Odgajatelj je taj koji bi se trebao igrati s djecom, a ne roditelj“ najviše sudionika je odgovorilo da se u potpunosti ne slažu 75 % (198), a najmanje sudionika je odgovorilo da se u potpunosti slažu 3% (7), dok ostali nisu bili sigurni. Podaci se mogu vidjeti u grafikonu 6.3.20.

Grafikon 6.3.20 Odgajatelj je taj koji bi se trebao igrati s djecom, a ne roditelj

Izvor: izrada autora P.P.

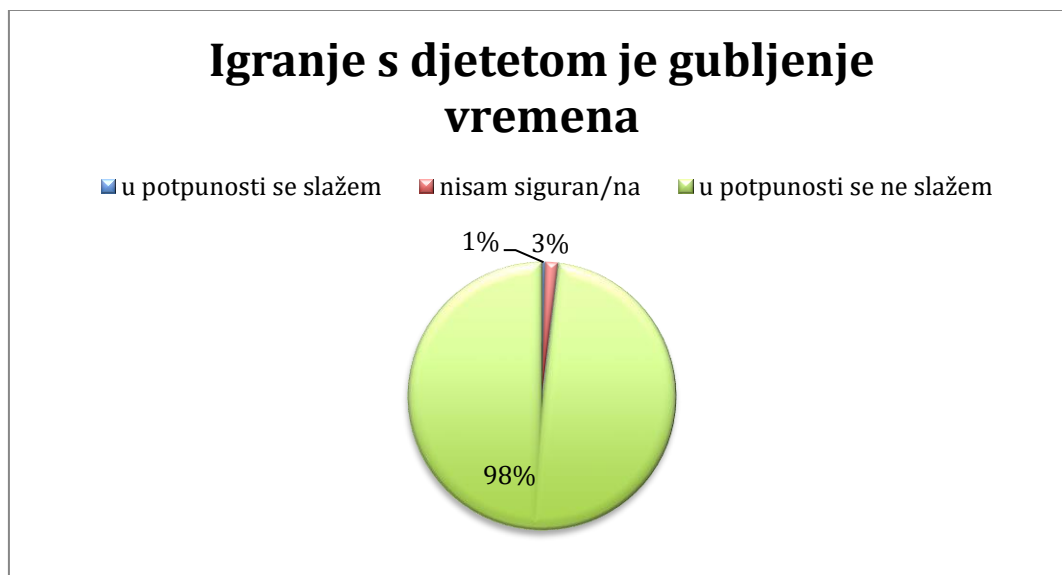
Sudionici su trebali odgovoriti jesu li ikada razgovarali s odgajateljem, učiteljem o važnosti igre. Najviše ih je odgovorilo da nisu nikad, njih 47 % (126), a najmanje ih je odgovorilo jednom 12% (32). Odgovori su vidljivi u grafikonu 6.3.21.

Grafikon 6.3.21 Jeste li ikada razgovarali s odgajateljem, učiteljem o važnosti igre

Izvor: izrada autora P.P.

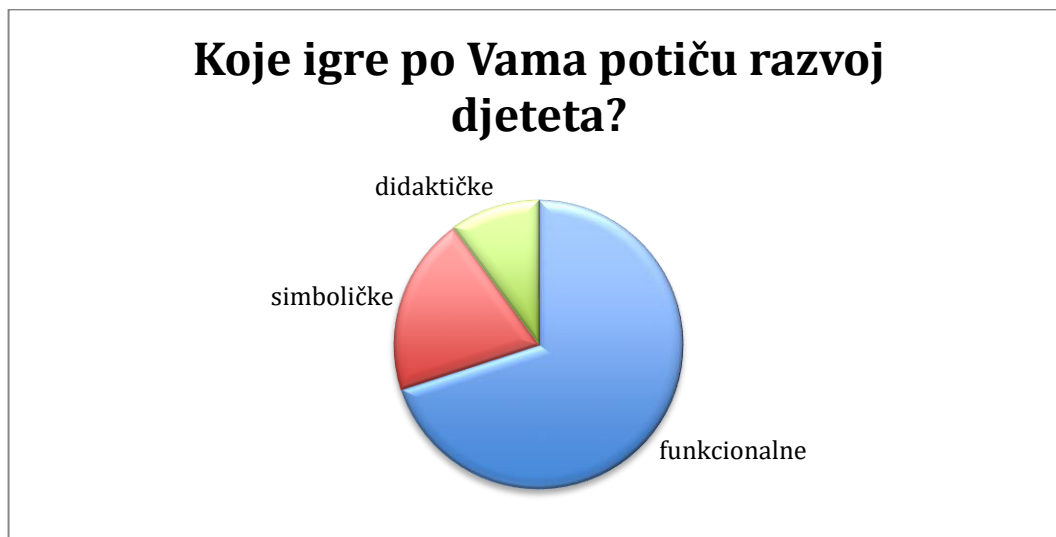
Sudionicima je ponuđena tvrdnja „igranje s djetetom je gubljenje vremena“. Najmanje sudionika je odgovorilo u potpunosti se slažem 1% (1), a najviše je odgovorilo da se u potpunosti ne slažu 98 % (264). Svi podaci su prikazani grafikonom 6.3.22.

Grafikon 6.3.22. Igranje s djetetom je gubljenje vremena

Izvor: izrada autora P.P.

Sudionicima je postavljeno ne obavezno pitanje „Koje igre po njima potiču na razvoj djeteta?“. Dobiveni rezultati su prikazani u grafikonu 6.3.23. Najviše ispitanika je odgovorilo funkcionalne igre 126 (47%), simboličke 32 (11%) te didaktičke 7 (3%).

Grafikon 6.3.23 Koje igre po Vama potiču razvoj djeteta?

Izvor: izrada autora P.P.

Grafikon 6.3.24 Što za Vas kao roditelja predstavlja igra u razvoju vašeg djeteta?

Izvor: izrada autora P.P.

7. Rasprava

U provedenom istraživanju je sudjelovalo ukupno 269 sudionika. Od njih 269, 247 (92%) je ženskih sudionica, muških sudionika 23 (8 %). U svijetu se sve više spominje važnost dječje igre stoga ne iznenađuje da 247 (92%) sudionika zna da je igra važna u razvoju djeteta. Roditelji su sve više informirani o socijalnoj interakciji djeteta kroz igru što se dokazuje i u anketi gdje je 236 (87) sudionika svjesno da igra pomaže u razvijanju socijalnih vještina, dok broj onih koji to ne smatraju je zanemariv 1 (1%). Kod intelektualnih sposobnosti koje dijete stječe tijekom igre većina sudionika se u potpunosti slaže s tom tvrdnjom, dok samo 2(2%) sudionika nisu bila sigurna. Igra ne čini dijete nezrelim, no 5(2%) sudionika i dalje smatra da je to tako u odnosu na 220 (82%) sudionika koja je navedenog svjesna što govori u prilog tome da je populacija sve više informirana. S tvrdnjom: Važno mi je da moje dijete kroz igru nauči uspostavljati kvalitetan odnos s drugima većina sudionika, njih 212(78%) se u potpunosti slaže, 48 (17%) sudionika se uglavnom slaže a njih 6 (2%) se uglavnom ne slaže. Mnoga istraživanja su dokazala da igra pomaže djetetu u rješavanju problema zato na tvrdnju „Igra ne pomaže mom djetetu da razvije sposobnost rješavanja problema“ 188 (69 %) sudionika se ne slaže s navedenom tvrdnjom, što opet dokazuje sve veću zainteresiranost roditelja za igru kao važan dio djetetova razvoja, no njih 12 (4%) koji se uglavnom slažu da igra ne razvija sposobnost rješavanja problema dokazuju da edukacija o ovoj temi nije završena. Pitanja u vezi samih igri koje su potrebne za koje razdoblje djeteta i koje igre roditelji najčešće provode su zadovoljavajuće. Roditelji većinom znaju koje vrste igre potiču razvoj njihovog djeteta i na koji način. Tome u prilog govore dva dobivena slobodna odgovora na kraju ankete. Anketa koja je provedena pokazuje da još uvijek ima mjesta za napredak, potrebno je i dalje educirati, poticati roditelje da se uključe u igranje sa svojim djetetom i da pogledaju igru iz nekog drugačijeg kuta nego na koji su naučeni. Igra nije samo sastavni dio djetinjstva već je od velike važnosti za zdravo sazrijevanje djeteta. Najviše nedoumica u anketi se vodilo oko toga jesu li samo odgajatelji ti koji bi se trebali igrati s djecom. Iako 198 (73%) sudionika smatra da nisu, njih čak 65 (24%) nije sigurno, dok njih 7 (2%) misli da su odgajatelji isključivo ti koji bi se trebali igrati s djecom, a ne roditelji. Teoretičari i znanstvenici pobijaju tu teoriju te je dokazano da su roditelji jedan od najvažnijih faktora u djetetovoj igri. Oni trebaju omogućiti djetetu vremena za igru, prostor u kojem će se dijete igrati i voditi ga kroz igru tijekom njegovog odrastanja. Najviše roditelja smatra da za njih igra predstavlja svakodnevno učenje. Dijete se kroz igru razvija, usavršava sve ono što je do sad naučio. Sudionici su također naglasili, njih 268 (99%), da je igra potrebna od najranijeg razdoblja odnosno od 1-3 godine života djeteta.

Istraživanje provedeno 2019. godine koje je imalo za cilj otkriti roditeljske prepreke za sudjelovanje u kognitivno poticajnim aktivnostima mogu pomoći objasniti zašto postoje razlike kod obitelji u odnosu na njihova primanja. U istraživanju su nastojali razviti bolje razumijevanje stavova i uvjerenja oko igre među obiteljima koje žive u urbanim zajednicama s pretežno niskim prihodima. Korištenjem kvalitativnih metoda provedene su fokusne grupe s roditeljima djece u dobi od 2 tjedna do 24 mjeseca koja su pohađala kliniku za primarnu zdravstvenu zaštitu koja opslužuje urbane zajednice s pretežno niskim prihodima. Rasprave su snimljene, doslovno prepisane i analizirane pomoću tematske analize. Trideset i pet roditelja sudjelovalo je u 6 fokus grupa. Analize su otkrile 7 glavnih tema koje su preslikane na temeljna područja potreba, prepreka i znakova djelovanja: (1) igra je važna za razvijanje odnosa roditelj-dijete, (2) igra usmjerena na igračke i medije kao važna u razvojne i obrazovne svrhe, (3) nedostatak vremena zbog potrebe domaćinstva i posla, (4) nedostatak znanja o važnosti igre, (5) prepreke povezane s medijima, (6) potreba za podsjetnicima i (7) potreba za idejama za igru. Roditelji djece opisuju mnoge važne blagodati igre, ali imaju zablude u vezi s upotrebom igračkaka i medija u promicanju razvoja, kao i značajne prepreke za sudjelovanje u igri, što može biti prilika za intervenciju. Programi javnog zdravstva mogu se učinkovitije provoditi u razvijanju novih stavova ili uređivanju postojeće strategije za promicanje aktivnosti učenja roditelja i djeteta. Kao i u ovom istraživanju, tako i u istraživanju koje je provedeno u ovom radu, može se zaključiti da većina roditelja zna koliko je igra važna u razvoju djeteta, ali postoji problem kod same provedbe igre roditelja i djeteta. Roditelji nemaju ideje, misle da im nije mjesto da se igraju s djetetom odnosno da su višak. Najveći problem predstavlja vrijeme, jer roditelji imaju puno obaveza pa se ponekad taj dio aktivnosti s djetetom zapostavi [11].

Hoffert i Sandberg proveli su istraživanje o tome kako djeca mlađa od 13 godina provode svoje vrijeme te kako provedeno vrijeme utječe na njihova postignuća i ponašanja. Između ostalog, rezultati istraživanja upućuju na važnost zajednički provedenog vremena roditelja i djece. Vrijeme provedeno s djecom omogućuje izgradnju dobrih odnosa između djece i roditelja. Ovo istraživanje pokazuje koliko je roditelj važan u razvoju djeteta, ne samo u svakodnevnim zadacima već i kroz razne aktivnosti i igru. Ako se od najranijih godina djetetu omogući pravilna igra ono će se zasigurno pravilno razvijati u svim područjima [10].

8. Zaključak

Cilj ovog rada i istraživanja bio je ispitati percepciju i stavove roditelja o utjecaju igre na razvoj njihove djece te važnost igre u uspostavljanju i održavanju odnosa roditelja i djece. Vidjeti koliko su roditelji svjesni važnosti igre i što za njih igra predstavlja. Uvidom u anketni obrazac koji je proveden u ovom radu, možemo zaključiti kako je većina roditelja u Hrvatskoj dobro informirana i educirana o važnosti igre od najrnije dobi. Još uvijek nije dovoljna informiranost o ulozi odgajatelja, pa na tom području ima još mjesta za napredak. Svi zdravstveni djelatnici u tome imaju veliku ulogu, odnosno oni su ti koji mogu roditelje educirati i naučiti ih još više o onome što je bitno za zdrav razvoj njihove djece.

Medicinska sestra ima važnu ulogu u edukaciji roditelja, poticanju na aktivnosti s djetetom. Igra djeci pomaže pronaći prijatelje među vršnjacima, dijete ispunjava zahtjeve koje postavlja igra i dostiže svoje prave ciljeve. Igra potiče kreativnost, dobra je za emocionalni razvoj, potiče djecu u maksimalnom iskorištavanju njihovih potencijala. Princip učenja kroz igru može se primijeniti bez obzira na dob djeteta. Igranjem djeca uče o sebi i drugima i o značenju stvari u svijetu oko sebe. Igra nije korisna samo u učenju djece, nego se pokazala isto tako kao odličan način terapije. Terapija igrom korisna je u radu s gotovo svakom problematikom, kao što su anksioznost, agresivnost, depresija, napetost i drugo. Terapija igrom odašilje poruke ohrabrenja što pomaže djetetu da uči koje su mu jake strane i pomaže u rastu samopouzdanja. Sa sigurnošću možemo zaključiti da se dijete treba igrati kako bi što više naučilo i razvilo svoje potencijale. Igru moramo gledati kao važnu i nužnu u odgoju djece. Djetinjstvo je bez sumnje najznačajniji i najbogatiji razvojni period svakog djeteta. Period djetinjstva ostavlja trag i značaj za cijeli djetetov život, te određuje kako će se pojedinac razvijati i koliko uspješno snalaziti u budućnosti [3].

U Varaždinu _____05.11._____2020.

Petra Pavičić

9. Literatura

- [1] A. D. Dobud, Alineja :Dijete- istraživač i stvaralac, Igra, istraživanje i stvaranje djece rane i predškolske dobi, Zagreb, 2016.
- [2] J. Huizinga.Homoludens: Matica Hrvatske, Zagreb, 1970.
- [3] M. Duran : Dijete i igra, 2. prošireno izdanje – Jastrebarsko, Naklada Slap, 2001.
- [4] S. Tatalović Vorkapić : Razvojna psihologija , Rijeka, 2013.
- [5] M.Lazar : Igra i njezin utjecaj na tjelesni razvoj , Đakovo, 2007.
- [6] G. Hundertmarck: Soziale Erziehung im Kindergarten, Stuttgart Klett, 1971.
- [7] T.Antunova: Specifičnosti interakcije djece starijeg predškolskog uzrasta s vršnjacima: Predškolsko dijete, br.6, prosinac 1976, str. 49-56
- [8] D.Plummer: Dječje igre za razvoj socijalnih vještina, Zagreb, Naklada Kosinj, 2010.
- [9] M. Peteh: Radost igre i stvaranja,Alineja, Zagreb, 2018.
- [10] Diana Nenadić- Bilan: Roditelji i djeca u igri, izvorni znanstveni članak,
[file:///C:/Users/Petra/Downloads/nenadicbilan%20\(7\).pdf](file:///C:/Users/Petra/Downloads/nenadicbilan%20(7).pdf), dostupno 10.04.2014.
- [11] J Dev Behav Pediatr: Parental attitudes and beliefs surrounding play,
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7252436/>, dostupno 01.10.2019.

10. Popis grafikona

Svi grafikoni su izrada autora P.P.

Grafikon 6.3.1 Spol.....	11
Grafikon 6.3.2 Dobna skupina.....	12
Grafikon 6.3.3 Stupanj obrazovanja.....	13
Grafikon 6.3.4 Radni status.....	13
Grafikon 6.3.5 Dijete/djeca.....	14
Grafikon 6.3.6 Igra je vrlo važna kod razvoja djeteta.....	14
Grafikon 6.3.7 Igra pomaže djetetu da razvije socijalne vještine.....	15
Grafikon 6.3.8 Dijete igrom usavršava svoje intelektualne sposobnosti.....	15
Grafikon 6.3.9 Igra čini dijete nezrelim.....	16
Grafikon 6.3.10 Važno mi je da moje dijete kroz igru nauči uspostavljati kvalitetan odnos s drugima.....	16
Grafikon 6.3.11. Igra ne pomaže mom djetetu da razvije sposobnost rješavanja problema..	17
Grafikon 6.3.12 Važnije mi je da moje dijete nauči pisati i čitati nego da uči kroz igru.....	17
Grafikon 6.3.13 Po Vašem mišljenju kada bi se sa djetetom trebalo početi igrati.....	18
Grafikon 6.3.14 Jeste li se educirali koje igre su prikladne s obzirom na dob djeteta.....	18
Grafikon 6.3.15 Koliko ste često u zadnjih godinu dana igrali društvene igre sa svojim djetetom.....	19
Grafikon 6.3.16 Koju vrstu igre najčešće igrate s djetetom.....	19
Grafikon 6.3.17 Koliko često ste dijete usmjerili na neku novu igru.....	20
Grafikon 6.3.18 Smatrate li da je roditelj važan faktor u djetetovoj igri?.....	20
Grafikon 6.3.19 Moje dijete se zabavlja kad se igram s njim/om.....	21
Grafikon 6.3.20 Odgojitelj je taj koji bi se trebao igrati s djecom, a ne roditelji.....	21
Grafikon 6.3.21 Jeste li ikada razgovarali sa odgajateljem, učiteljem itd.. o važnosti igre...22	22
Grafikon 6.3.22 Igranje s djetetom je gubljenje vremena.....	22
Grafikon 6.3.23 Koje igre po Vama potiču na razvoj djeteta.....	23
Grafikon 6.3.24 Što za Vas kao roditelja predstavlja igra u razvoju vašeg djeteta.....	23

Prilog

Anketni upitnik

DIJETE I IGRA

Poštovani,

Ovaj upitnik sastavljen je za potrebe istraživanja u sklopu završnog rada na studiju sestrinstva Sveučilišta Sjever, Varaždin, pod naslovom „Dijete i igra“. Upitnik je anonimn, a rezultati će se koristiti isključivo za izradu završnog rada. Upitnik se sastoji od 24 pitanja te je potrebno odvojiti 10-ak minuta. Unaprijed se zahvaljujem na vremenu koje ste potrošili za ispunjavanje upitnika!

*Obavezno

1. Spol *

- M
 Ž

2. Dob *

- 18-25
 26-35
 36-45
 46-55
 56 +

3. Stupanj obrazovanja *

- Osnovno školsko obrazovanje (OŠ)
 Srednja stručna sprema (SSS)
 Viša stručna sprema (VŠS)
 Visoka stručna sprema (VSS)
 Ostalo (doktor znanosti...)

4. Radni status *

- Zaposlen/a
 Nezaposlen/a
 Student/ica

5. Imate li dijete/djecu?

1 dijete

2 djece

3 ili više

6. Igra je vrlo važna kod razvoja djeteta *

Uopće se ne slažem

Uglavnom se ne slažem

Niti se slažem niti se ne slažem

Uglavnom se slažem

U potpunosti se slažem

7. Igra pomaže djetetu da razvije socijalne vještine *

Uopće se ne slažem

Uglavnom se ne slažem

Niti se slažem niti se ne slažem

U glavnom se slažem

U potpunosti se slažem

8. Dijete igrom usavršava svoje intelektualne sposobnosti *

Uopće se ne slažem

Uglavnom se ne slažem

Niti se slažem niti se ne slažem

Uglavnom se slažem

U potpunosti se slažem

9. Igra čini dijete nezrelim *

Uopće se ne slažem

Uglavnom se ne slažem

Niti se slažem niti se ne slažem

Uglavnom se slažem

U potpunosti se slažem

10. Važno mi je da moje dijete kroz igru nauči uspostavljati kvalitetan odnos s drugima

*

Uopće se ne slažem

Uglavnom se ne slažem

Niti se slažem niti se ne slažem

Uglavnom se slažem

U potpunosti se slažem

11. Igra ne pomaže mom djetetu da razvije sposobnost rješavanja problema *
- ___ Uopće se ne slažem
 ___ Uglavnom se ne slažem
 ___ Niti se slažem niti se ne slažem
 ___ Uglavnom se slažem
 ___ U potpunosti se slažem
12. Važnije mi je da moje dijete nauči pisati i čitati nego da uči kroz igru *
- ___ Uopće se ne slažem
 ___ Uglavnom se ne slažem
 ___ Niti se slažem niti se ne slažem
 ___ Uglavnom se slažem
 ___ U potpunosti se slažem
13. Po Vašem mišljenju kada bi se sa djetetom trebalo početi igrati? *
- ___ 1-3 godine starosti djeteta
 ___ 5 godina i više
14. Jeste li se educirali koje igre su prikladne s obzirom na dob djeteta? *
- ___ Znam koje su igre prikladne za koju dob
 ___ Čuo/la sam o tome, ali nisam proučavao/la
 ___ Nisam se educirao/la
15. Koliko ste često u zadnjih godinu dana igrali društvene igre sa svojim djetetom? *
- ___ Svaki dan
 ___ Jednom tjedno ili više puta tjedno
 ___ Par puta mjesečno
 ___ Par puta godišnje
 ___ Nikad
16. Koju vrstu igre najčešće igrate s djetetom? *
- ___ Aktivnosti u prirodi
 ___ Društvene igre (čovječe ne ljuti se i sl.)
 ___ Kreativne igre (crtanje, rađanje raznih predmeta)
 ___ Igre na računalu
17. Koliko često ste dijete usmjerili na neku novu igru? *
- ___ Svaki dan
 ___ Jednom tjedno ili više puta tjedno
 ___ Par puta mjesečno
 ___ Par puta godišnje

Nikad

18. Smatrate li da je roditelj važan faktor u djetetovoj igri? *

Uvijek

Ponekad

Nikad

19. Moje dijete se zabavlja kad se igram s njim/om *

U potpunosti se slažem

Niti se slažem niti se ne slažem

U potpunosti se ne slažem

20. Odgojitelj je taj koji bi se trebao igrati s djecom a ne roditelji *

U potpunosti se slažem

Niti se slažem niti ne slažem

U potpunosti se ne slažem

21. Jeste li ikada razgovarali sa odgajateljem, učiteljem itd.. o važnosti igre? *

Nekoliko puta

Jednom

Nikad

22. Igranje s djetetom je gubljenje vremena *

U potpunosti se slažem

Nisam siguran/na

U potpunosti se ne slažem

23. Koje igre po Vama potiču na razvoj djeteta?

24. Što za Vas kao roditelja predstavlja igra u razvoju vašeg djeteta?

Sveučilište
Sjever

HERON
ALIKERAINO

SVEUČILIŠTE
SJEVER

IZJAVA O AUTORSTVU
I
SUGLASNOST ZA JAVNU OBJAVU

Završni/diplomski rad isključivo je autorsko djelo studenta koji je isti izradio te student odgovara za istinitost, izvornost i ispravnost teksta rada. U radu se ne smiju koristiti dijelovi tuđih radova (knjiga, članaka, doktorskih disertacija, magistarskih radova, izvora s interneta, i drugih izvora) bez navođenja izvora i autora navedenih radova. Svi dijelovi tuđih radova moraju biti pravilno navedeni i citirani. Dijelovi tuđih radova koji nisu pravilno citirani smatraju se plagijatom, odnosno nezakonitim prisvajanjem tuđeg znanstvenog ili stručnoga rada. Sukladno navedenom studenti su dužni potpisati izjavu o autorstvu rada.

Ja, Petra Pavičić (ime i prezime) pod punom moralnom, materijalnom i kaznenom odgovornošću, izjavljujem da sam isključivi autor/ica završnog/diplomskog (obrisati nepotrebno) rada pod naslovom Dijete i igra (upisati naslov) te da u navedenom radu nisu na nedozvoljeni način (bez pravilnog citiranja) korišteni dijelovi tuđih radova.

Student/ica:
(upisati ime i prezime)

Petra Pavičić
(vlastoručni potpis)

Sukladno Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju završne/diplomske radove sveučilišta su dužna trajno objaviti na javnoj internetskoj bazi sveučilišne knjižnice u sastavu sveučilišta te kopirati u javnu internetsku bazu završnih/diplomskih radova Nacionalne i sveučilišne knjižnice. Završni radovi istovrsnih umjetničkih studija koji se realiziraju kroz umjetnička ostvarenja objavljuju se na odgovarajući način.

Ja, Petra Pavičić (ime i prezime) neopozivo izjavljujem da sam suglasan/na s javnom objavom završnog/diplomskog (obrisati nepotrebno) rada pod naslovom Dijete i igra (upisati naslov) čiji sam autor/ica.

Student/ica:
(upisati ime i prezime)

Petra Pavičić
(vlastoručni potpis)